

Загинув ще один мешканець Острожчини

Іван МОЧЕРНЯК

Триває мільярди разів проклята кацапсько-українська війна. Щодня гинуть військові, мирні люди та, щонайгірше, діти. Неможливо описати словами біль і гіркоту від подій останніх 70 днів. Такі жахливі реалії теперішнього страшного воєнного часу. І цьому пеклу на нашій українській землі наразі не видно кінця-краю...

Ще наприкінці позаминулого тижня, у п'ятницю, 29 квітня, зателефонувала до редакції «Замкової гори» одна з мешканок Острога, наша читачка. Вона розповіла, що напередодні у Вінницькій області поховали її зятя, захисника України **Здуніка Романа**. Він був у шлюбі з її дочкою, у минулому острожанкою Оксаною, та виховував із нею чотирьох дітей – Вероніку віком 11 років, Камілу – 7, Евеліну – 5 та Амелію – 3. Чоловік до укладання в 2016 році контракту зі Збройними силами України (ЗСУ) жив у Острозі. Служив Роман Євгенійович в 24-й окремії механізованій бригаді імені **короля Данила** з дислокацією в Яворові Львівської області. Герой віддав своє життя, захищаючи Україну від лютих кацапських

орків 21 квітня в бою під Попасною, що на Луганщині.

На офіційному сайті Теплицької селищної ради Гайсинського району Вінницької області знайшов розповідь про Здуніка Романа. Пропоную її читачам «Замкової гори» з невеликим скороченням та незначним стилістичним редагуванням.

«...Роман із простої сільської родини, був найменшим сином у сім'ї. Народився 7 грудня 1996 року в селі Червона Долина. Навчався в місцевій школі. Потім – у Теплицькому професійному аграрному ліцеї. 2016 року підписав контракт для проходження служби в Збройних силах України.

Маючи лише 25 років, Роман віддав своє життя за рідну Україну, за свій народ, він виконував свій громадянський та військовий обов'язок. Він був мужнім воїном, патріотом нового покоління, що гартувалося в боях.

Попрощатися зі загиблим зібралися його рідні та близькі, представники влади, військовослужбовці та односельчани.

Молебень за загиблим відслужили всі священнослужителі Православної церкви України.

Поховали Романа в його рідному селі Червона Долина.

Немає таких слів, які б зараз могли заспокоїти згорьовану родину загиблого. Через російських загарбників батьки втратили сина, дружина – чоловіка, діти – батька, а Україна – свого вірного та мужнього захисника...

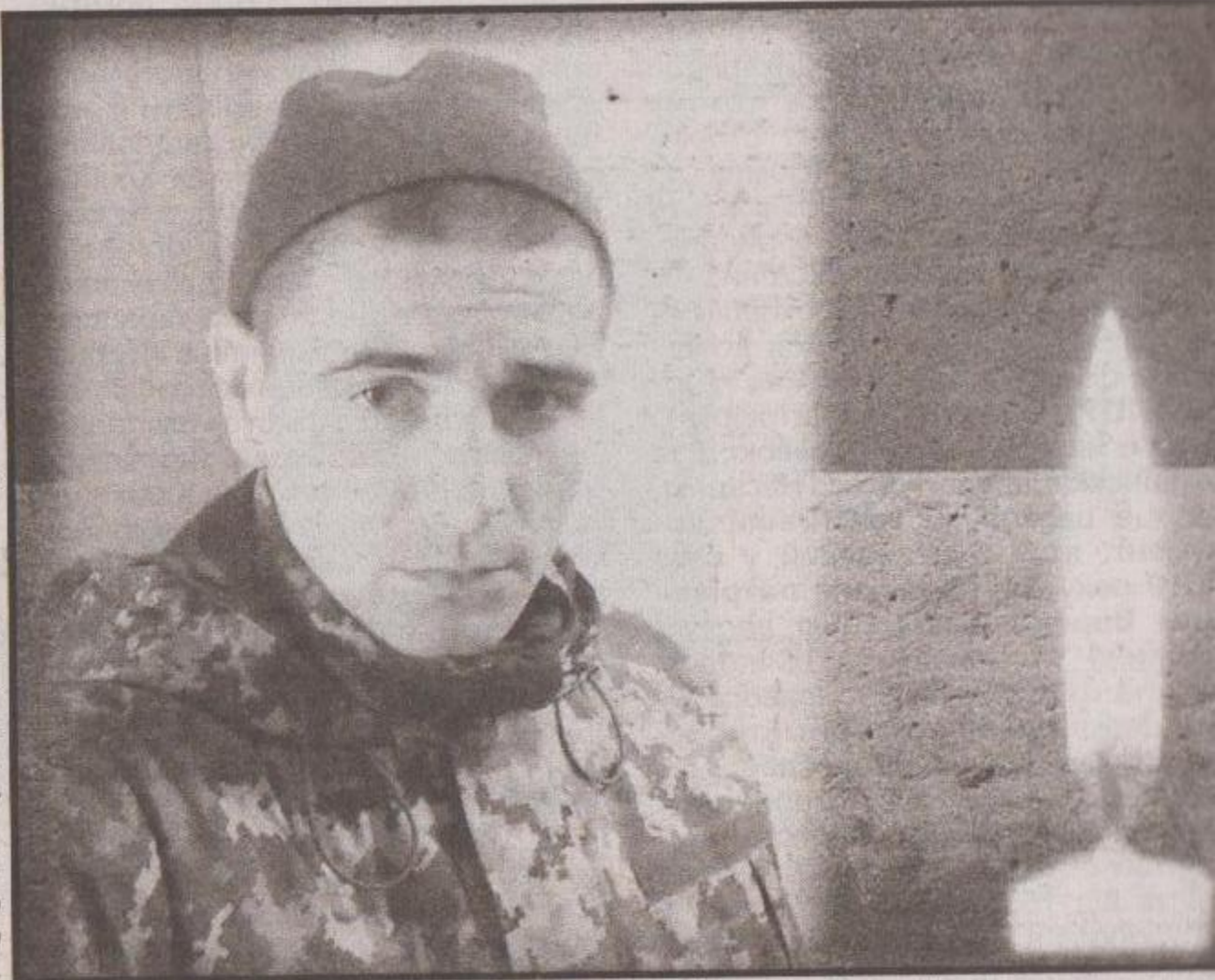
Спочивай із миром, Воїне, ми перед тобою у довічному боргу.

Герої не вмирають... вони просто йдуть у небо янголами... і навечно залишаються в нашій пам'яті...».

Про загиблого багато розповідала його дружина.

– Роман був хорошою і чуйною людиною, патріотом України, – зазначила для «Замкової гори» Оксана Михайлівна. – Він захищав Україну кілька разів у зоні проведення Операції об'єднаних сил у Луганській та Донецькій областях. Був нагороджений бойовими нагородами. Дуже тяжко, що його не стало. Осиротіли діти, яких він дуже любив, старався забезпечити їм хороше майбутнє...

Острожчина, Теплицька громада, уся Україна схиляють голови в глибокій скорботі. Висловлюємо

щирі співчуття батькам та рідним, розділяємо їхній біль втрати. Низький уклін воїну-захиснику. Хай із Богом спочиває! Вірю, що ворог

буде покараний за смерть кожного українця чи українки. Вірю, що кривді виродки дорого заплатять за свої злочиння.